

همایش روز جهانی فلسفه؛ «دیگری»

۲۵ آبان ماه ۱۴۰۰

هانری کربن: به سوی دیدار دیگری خود

رضا کوهکن

گروه ادیان و عرفان، مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

bkuhkan@gmail.com

چکیده: هانری کربن به مثابه یک فیلسوف مستشرق ایران‌شناس، آثاری گسترده و بس گرانبار از خود به جای گذاشته است. موضوعات متنوعی در آثار وی به چشم می‌خورد، از قبیل: استشراق یا شرق‌شناسی به منزله طلب اشراق انوار، فیلسوف به مثابه جوانمرد و حکیم الهی، اخلاق به منزله اخلاق فتوت و جوانمردی؛ و همگرایی و هم‌آهنگی غرب و شرق، به جای تقابل و تخاصم آن دو که باعث شده است شاهد حجم عظیمی از مطالعات تطبیقی میان فلسفه و عرفان شرق و غرب، در آثار وی باشیم. اما اینها جملگی زائیده نوع نگاه وی به سوژکتیویته، که میتوان آن را در قالب نسبت من با دیگری بیان کرد، است. میتوانیم منظر وی را با عبارت «خویشنی متحد با یک دیگری» بیان کنیم. در اینجا میان خویشتن و دیگری، تقابل و تخاصم برقرار نیست، بلکه آن دو یک واحد دوپاره هستند. آن دیگری، خود اصیل و آسمانی این خویشتن زمینی و تاریخمند است، و این دو نسبت به یکدیگر تعهد و مسؤولیت متقابل دارند. در واقع، این دیگری که من به انتظار او می‌نشیند و با مرگ (خواه اختیاری، و خواه اجباری و طبیعی و اضطراری) به دیدار او نائل می‌شود، خود می‌تواند، بسته به بستر و فرهنگ، در قالب «من دیگر آسمانی» فرد، همزاد وی، فرشته او، ظاهر شود یا در قالب ربّ به معنی خداوندگار و مولای وی؛ و لکن در هر صورت، نقش دیگری، هدایت پاره زمینی، راهبری فرد، به جانب قلمروی نور است.

World Philosophy Day; “The Other”

16 November 2021

Henry Corbin: to meet his Other

Reza Kuhkan

Department of Religion Studies, Iranian Institute of Philosophy

bkuhkan@gmail.com

Abstract: Henry Corbin, as an Iranologist and Orientalist philosopher, created extensive and very valuable works. There are various subjects in his works, such as: Orientalism as seeking illumination of the Lights (in a Sohrevardian term); Philosopher as a spiritual chevalier; the convergence and harmony between the Occident and the Orient instead of the divergence and disagreement between them, which has led to several volumes of comparative studies in Corbin's works. But, these are all the results of his viewpoint on "subjectivity" which can be expressed in terms of the relation between the self and the other. We may explain his perspective with the phrase of "oneself unified with another" based on a meta-historical context instead of a social-historical one. Not only there is no confrontation between the self and the other, but also the two are made of a two-part and dual unit. The other is the original and heavenly self of an earthly and historical self, and the two have a mutual engagement and participation to each other. Therefore, the other may appear, depending on its culture and context, either in the form of the "celestial self" of an individual, his twin or angel, or in the form of his Lord; but in any case, the role of the other is to guide the individual to the realm of the Light of Light.